

מקור המאמר בזהר פרשת כי תשא דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבַּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׂלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלוֹם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
(שְׁמוֹת לֵא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי

הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם
לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הִיכַל הַמְּלָךְ, וְשְׂאִינוֹ מִזֶּרַע

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׂיִתָּא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוֹ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינִין
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינִי
כֶּךָ אָמַר, (שְׁמוֹת לֵא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינִין בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינִין מֵהִיכַלָּא
דְמַלְכָּא, דְאֵינִין בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רֵאשִׁית, בְּכָל שָׂאָר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמִיחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנִשׁוּ רַב,
שְׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמִיחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמִיחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מלאכי ב) וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמִיחַ בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שְׂלֹא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׂמָה אַחֲרֵת,
נִשְׂמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם
הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָאת
שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׂלֵם מְכָל צְדָדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנָם וְגו'.

וְתֵא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ שְׂאָר זְמָנִין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נָשׁ
לְחֲדִי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדִי
בְלַחְדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׁיָּה סָגִי, דְהָא
בְלַחְדוּדֵי חֲדִי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתוּב,
(מלאכי ב) וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבָּתָא חֲדִי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשָׁא, כְּשֶׁאֵר זְמָנִין וְחֲגִין, דְכְתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתוּב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נָשׁ נִשְׂמָתָא אַחֲרָא, נִשְׂמָתָא עֲלָאָה,
נִשְׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׂלֵם מְכָל סְטְרוֹי.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבָר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגִּיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 181)

קה) דַּע אֱלֹקֵי אָבִיךָ וְעַבְדְּהוּ בְּלֵב שָׁלֵם, אֵין נַחַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהּ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם בְּהַתְעַסְקוֹת תְּלִמִיד חֶכֶם בְּחֻכְמָה הַזֹּאת

דַּע אֱהוּבֵי וְרַעֲי כִּי טַעוֹת גְּדוֹל עֲלָה בְּיָדָם שְׂאִינָן מְבִינִים הַפְּשֵׁט מַה עֲנִין אַרְבַּעָה שְׁנַכְנִסוּ לַפְּרָדָס כְּדֹאֵיתָא בְּפִרְקֵי הִיכְלוֹת שְׁהֵם הָיוּ מְשֻׁמְשִׁים בְּהַשְׁבָּעוֹת מִלְּאֲכִים דְּעוֹלָם יִצִּירָה וּבְרִיאָה בְּקַבְלָה מְעַשְׂוֹת מַה שְׁהַזְהִירוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה דְּאִשְׁתַּמַּשׁ בְּתַנְגָּא חֲלָף וְהֵם הָיוּ מְשֻׁמְשִׁין בְּשִׁמּוֹת קְדוּשִׁים מַה שְׂאִין אָדָם יִכּוֹל לְהַשִּׁיג בְּחַיִּיו בְּעוֹד נִשְׁמָתוֹ דֵּר בְּחַמֵּר עֵב וְכוּ' אֲבָל בִּידְעֵת אֱלֹקוֹת מַה שְׁהַזְהִיר דּוֹד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ דַּע אֱלֹקֵי אָבִיךָ וְעַבְדְּהוּ בְּלֵב שָׁלֵם אֵין נַחַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהּ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם בְּהַתְעַסְקוֹת תְּלִמִיד חֶכֶם בְּחֻכְמָה הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר הַזְהִיר לָנוּ הַרְשֵׁב"ו זָכוּנוּ לְבִרְכָה וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וּבִפְרָט הָאוֹר הַגְּדוֹל אֲשֶׁר נִגְלָה בְּיַמֵּינוּ אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ וְלַתֵּת לָנוּ אַחֲרֵית טוֹב וְתַקּוּהָ וְכוּ' לְהִיוֹת לָנוּ לְפִלְטָה גְּדוֹלָה עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ. (נִיחָהֵל מִשָּׁה דָף ו')

קו) אֵין לְשִׁכְנִינָה נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם בְּלִמּוּד הַקַּבְלָה כְּדֹאֵיתָא בְּזֶהָר פְּנַחֵס אֵין לְשִׁכְנִינָה נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם בְּלִמּוּד הַקַּבְלָה כְּדֹאֵיתָא בְּזֶהָר פְּנַחֵס (דָּף רטו). בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּדַבּוּר הַמִּתְחִיל בְּנֵי מְטְרוֹנִיתָא:

וּבְגִין דָּא, אִם כְּבָנִים אִם פְּעַבְדִּים. וּבְזִמְנָא דְּאִתְחַרַּב בִּי מִקְדָּשָׁא, אוּקְמוּהֵ דְּעַבְדִּים חֲפוּ רֵאשֵׁם, וְנִתְדַלְדְּלוּ אֲנָשֵׁי מְעַשָּׂה. וְדָאֵי אֲנָשֵׁי מְעַשָּׂה אֲתַקְרִיא, עַל שֵׁם מְטְרוֹנִיתָא, דְּאִתְמַר עֲלָה (מְשָׁלִי לֵא) רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה. אֲבָל אֵי אֵית לִיָּה צְדִיקָה, דְּזָכוּוּי וְעוֹבְדוּי לְאִנְהָרָא, בְּהוֹן מְטְרוֹנִיתָא, וְלִמְפִשֵׁט מְנָה לְבוּשֵׁי קְדוּתָא דְּפִשְׁטִין וְלִקְשָׁטָא לָהּ בְּלְבוּשֵׁין דְּגוּוֹנִין גְּהִירוֹן דְּרִזִּין דְּאוֹרִייתָא, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, וְרֵאִיתִיהּ לְזָכוּר בְּרִית עוֹלָם. וְרֵאִיתִיהּ, בְּרִזִּין גְּהִירוֹן דְּאוֹרִייתָא, דְּאוֹר ר"ז אֲתַקְרִי, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (מְשָׁלִי ו) כִּי גַר מִצּוּה תּוֹרָה אוֹר. וּבְאֵלִין רִזִּין אֲתַמַּר וְרֵאִיתִיהּ. וּבְהָהוּא זְמַנָּא סְלִיק מְנִיָּה רִזִּין דְּבְרִיָּה, (אִסְתֵּר ז) וְחַמַּת הַמְּלִיךְ שְׁכָבָה, וְיִימָא לָהּ מְלָכָא בְּצִלוֹתָא דְּעַמִּידָה קַמִּיָּה, (אִסְתֵּר ח) מַה שְׂאֵלְתָּ וְיִנְתֵּן לָךְ וּמַה בְּקִשְׁתָּ. בְּהָהוּא זְמַנָּא, שְׂאֵלְתָּא עַל פּוֹרְקָנָא דִּילָהּ, וּבְנָהָא עַמִּיָּה, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (אִסְתֵּר ז) תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי.

ספר אור הזהר (עמוד 182)

קז) אין אנו עושים נחת רוח יותר להקדוש ברוך הוא ושכינתיה אם לא בלמוד החכמה הזאת גם איתא בפרשת נשא ברעיא מהימנא דף קכד וכו', הכלל העולה משני המאמרים יגידון ויעידון באחד שאין אנו עושים נחת רוח יותר להקדוש ברוך הוא ושכינתיה אם לא בלמוד החכמה הזאת זוהרא דאימא עלאה טועמיה מפרי עץ החיים ואין אנו יכולים למיפק מגלותא אלא בלמוד הזה ויקים בנו השם בדרך ינחנו פי בשמחה תצאו ובשלוש תוכלון ואל ישלט בנו שוב עץ הדעת טוב ורע אסור טמא פסול ורוח הטמאה אעביר מן הארץ.

קח) בעלי המקבלים נקראים "מחצדא חקלא" שבלמוד החכמה הזאת אנו מקצרים הקמשונים והחרולים מן השדה הידוע אשר ברכו השם, ומתבערין הקלפות לנוקבא דתהומא רבא ואין יכולים להרים את ראש

לבן נקראים בעלי המקבלים באידיא נשא מחצדא חקלא פלומר בלמוד החכמה הזאת אנו מקצרים הקמשונים והחרולים מן השדה הידוע אשר ברכו השם ומתבערין הקלפות לנוקבא דתהומא רבא ואין יכולים להרים את ראש ונעשים מן מלת בראשית ארת שבי מן האלף הידוע יוצאין ת"ר אורות ושבי הם שנים עשר צרופי הויות כידוע לנו אבל אם חס ושלום אין אנו מתעוררים בלמוד החכמה הזאת מלמטה למעלה נתהוה ממלת בראשית ארת יבש רוצה לומר האורות העליונים יסודות דאבא ואמא משם יוצאין כל רזי דאורייתא ומשם יוצאין אורות לכל העולמות לפרצופים למטה גדולות ראשון ושני ושפע הברכה וגאלה וחרות וחיים ועשירות ושמחה ושלום ואותו המקום חס ושלום נסתם מקור נשחת העב והעבור והנאלח ומי המרים המאריים ונפתח הסתום בנוקבא דתהומא רבא ויוצאים הקלפות ושולטים בעולם ויכולים להרים את ראשם ושולט עץ הדעת טוב ורע בסוד קוץ ודרדר תצמיח לך גימטריא עם הפולל תורה הפשוטות של תורה ושם יונק הגאל' והמחלקת והחנפה בסוד פלוגתא וכו' ושולט השכחה וחשך ואורכת הגלות והאמות יש להם שליטה והשעבוד מלכות גוברין עלינו בכל יום ואין לך יום ויום שקללה מרבה מחברתה מכח שהאמת של תורה נעדרת וכו'.

קט) אין אדם יכול להשיג אור העליון אם לא בלמוד החכמה הזאת

לבן שמעוני אהובי אחי ורעי מי האיש הירא והחרוד על דברי אלקים חיים ורצונו ללמד לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ולשם כל ישראל ולאצר אוצרות למעלה מקום שאין יד שולטת בו ולהסיר המסך העב והגס והעבור ומחצת הברזל המפסיק בינינו ובין אבינו שבשמים כי חטאותיכם המבדילים לבין אלקיכם ומנעו הטוב מכם לבן אהובי אחי ורעי דעו כי לזכותכם אני בא להעלות אתכם מן הגלגל אל הרמה להעלות אל גרם המעלות כאשר אוכיח ואבאר מכם מאמרי זהר שאין להם סוף ושעור שאין אדם יכול להשיג אור העליון אם לא בלמוד החכמה הזאת. (ויקהל משה א.)

